

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

More Queen's Jubilee Medals Awarded

page 8

Звітує Українська Кредитова Спілка

ucumobile
making banking easy

9 стор.

Четвер, 2 травня 2013 Рік 83, Число 17 • Thursday, May 2, 2013 Volume 83, Number 17

Ukraine Commission: Too Early to Consider Yulia Tymoshenko Pardon

Ukraine's presidential pardon commission said on April 27 that it is too soon to consider pardoning jailed former Prime Minister Yulia Tymoshenko. The commission said that as some criminal charges against Tymoshenko are still being investigated and the courts have not yet ruled, the "issue of her pardon is premature."

On April 25, Foreign Ministers of several EU countries visiting Ukraine cited the Tymoshenko case as a major

obstacle to rapid progress on free trade and political association deals.

Tymoshenko was sentenced to seven years in prison in October 2011 for crimes related to a 2009 gas deal with Russia. She is due to be tried on tax evasion and embezzlement charges and is being investigated in a murder case. Tymoshenko denies all the charges, saying they are politically motivated. *Based on reporting by Reuters and ITAR-TASS*

Не забудемо Чорнобильську трагедію

27 років тому поблизу Києва сталася одна з найбільших техногенних катастроф в історії людства – аварія на Чорнобильській АЕС, яка призвела до радіоактивного опромінення багатьох людей та забруднення територій.

"Із болем у серці ми вкотре згадуємо про тих, хто, приборкуючи ядерну стихію, пожертвував собою заради порятунку мільйонів людей, захистив життя майбутніх поколінь. Вічна їм пам'ять", – йдеться у зверненні президента Віктора Януковича до народу у зв'язку з Чорнобильською трагедією.

26 квітня вшановують пам'ять загиблих під час трагедії, згадують про героїзм пожежників, персоналу станції, військовослужбовців, будівельників, учених, медиків, які брали участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Президент Віктор Янукович під час відвідання Чорнобильської атомної електростанції сказав, що

необхідно знайти можливості для мінімізації витрат на ліквідацію наслідків Чорнобильської катастрофи для України.

Крім того, президент наголосив на необхідності розробити стратегію розвитку постраждалих земель. За його даними, у цілому в результаті Чорнобильської катастрофи радіаційне забруднення в Україні отримали 2,218 сіл і міст.

Також Янукович розповів, що "в цьому році з бюджету на соціальні виплати чорнобильцям має бути виділено 2,6 мільярда гривень".

26 квітня 1986 року на четвертому реакторі ЧАЕС під час його планового вимкнення виникла неконтрольована ситуація, внаслідок якої сталися два вибухи.

Через вибух у повітря піднялося понад 60 тонн радіоактивних матеріалів. Сумарна радіація склала 50 мільйонів кюрі, що у 30-40 разів більше, ніж при вибуху ядерної бомби в Хіросімі у 1945 році.

Ukraine Marks Chornobyl Anniversary

(RFE/RL) - Ukrainians have held a memorial ceremony on April 26 in a downtown Kyiv church to honour the victims of the April 26, 1986 Chornobyl nuclear-power plant disaster. At the ceremony, Ukrainian Deputy Prime Minister Oleksandr Vilkul paid homage to the "hundreds of thousands" of people who sacrificed their health or their lives to cope with the crisis.

Other top Ukrainian officials, including President Viktor Yanukovich and Prime Minister Mykola Azarov, are participating in events to mark the 27th anniversary of the accident, which released radiation equivalent to 500 Hiroshima atomic bombs. Yanukovich said the total cost of the incident for his country over the last 27 years has been almost \$180 billion.

Elsewhere, several Central Asian cities have been marking the 27th anniversary of the 1986 Chornobyl

nuclear-plant disaster. In a ceremony in Kyrgyzstan's capital on April 26, Bishkek, Mayor Isa Omurkulov and diplomats from the Russian, Belarusian, and Ukrainian Embassies laid flowers at a monument commemorating the disaster's victims. A similar ceremony was held in Kyrgyzstan's southern city of Jalal-Abad.

In several cities in neighbouring Kazakhstan, local citizens and Chornobyl veterans also honoured the victims. Dozens of Chornobyl veterans and their supporters rallied in Kazakhstan's western city of Oral demanding benefits and financial support from the government.

More than 50,000 of some 600,000 so-called Chornobyl liquidators, who participated in the effort to contain the disaster, were from five Central Asian republics.

UN Secretary-General Ban Ki-moon remembered the anniversary, saying "the countless men, women, and children affected by radiation must never be forgotten." *Based on reporting by ITAR-TASS and other sources.*

Журналісти ТВі оголосили, що покидають телеканал

Більше трьох десятків працівників телеканалу ТВі, навколо якого вже тиждень триває гучний скандал, 29 квітня заявили про звільнення.

"Ми не вбачаємо далі за можливе виконувати свої професійні обов'язки на каналі, оскільки не можемо гарантувати нашому

глядачеві надання об'єктивної та неупередженої інформації і вважаємо, що люди, які називають себе власниками та менеджерами каналу, зруйнували репутацію ТВі. У цій ситуації ми бачимо єдиний

Продовження на стор. 2

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

Комісія Януковича – проти помилування Юлії Тимошенко

Рішення комісії при президентові з питань помилування щодо незастосування помилування до экс-прем'єра Юлії Тимошенко було прийнято одногосно.

Про це заявив голова комісії Геннадій Васильєв.

“Я вважаю, що у даному випадку прийнято єдине правильне рішення комісії при президентові України у питаннях помилування, і ми будемо клопотати перед президентом про незастосування акту про помилування щодо Юлії Тимошенко”, – підкреслив він.

Голова комісії повідомив також, що під час засідання 27 квітня комісія розглянула матеріали ще щодо 7 осіб, окрім Тимошенко, і ухвалила рішення рекомендувати президентові помилувати двох засуджених.

Водночас політолог, керівник Центру прикладних політичних досліджень “Пента” Володимир Фесенко пише, що якщо Юлію Тимошенко і звільнять, то тільки після президентських виборів 2015 року.

За його словами, в останні дні стало зрозуміло, що сценарій звільнення экс-прем'єра, якщо такий і відбудеться, буде відрізнятися від сценарію звільнення экс-глави МВС Юрія Луценка, оскільки комісія з помилування фактично дала негативну відповідь на прохання про її звільнення.

Фесенко підкреслив, що деякі зрушення в даному питанні можливі після оприлюднення рішення Європейського суду з прав людини за скаргою Тимошенко.

ВАСУ відмовив опозиції

Вищий адміністративний суд 29 квітня відмовив у відкритті провадження за позовом опозиції щодо закону про всеукраїнський референдум.

“Вищий адмінсуд, розуміючи, що за наслідками розгляду адміністративного позову по суті не буде жодних правових підстав для відмови у задоволенні позову, вирішив навіть не допускати справу до такого розгляду та відмовив у відкритті провадження...” – наголошують у партії “УДАР”.

В партії зазначають, що рішення є абсурдним і стало можливим завдяки вибудованій вертикалі впливу на судову систему зі сторони Адміністрації Президента.

“Сьогодні, на жаль, суди керуються вказівками президентської канцелярії, а не нормами закону.

Подальше ігнорування вимог закону з боку судових органів України завдає шкоди не тільки авторитету держави та її міжнародному іміджу, але й може становити загрозу конституційному ладу та державності в цілому”, – наголошують в “УДАРі”.

Як відомо, у листопаді 2012 року Верховна Рада ухвалила закон про всеукраїнський референдум.

В лютому Центральна виборча комісія затвердила зразки низки документів для проведення всеукраїнського референдуму згідно з вимогами закону “Про всеукраїнський референдум”.

25 квітня представники опозиції звернулися до Вищого адмінсуду з позовом про оскарження ухвалення минулим скликанням ВР закону “Про всеукраїнський референдум”.

Азаров хоче скасувати День жалоби 8 і 9 травня

Прем'єр-міністр Микола Азаров вважає незаконними і аморальними рішення Львівської та Івано-Франківської обласних рад визнати Днями жалоби 8 і 9 травня.

“Називати велике свято, День Перемоги, Днем жалоби – це ображати пам'ять антифашистів, воїнів-союзників, які, по суті, дозволили, у тому числі й цим депутатам користуватися миром і демократією”, – написав голова уряду в ході спілкування з користувачами мережі Facebook.

Він вважає, що ті рішення треба скасувати.

Раніше у Львові 8 і 9 травня оголосили Днями жалоби за загиблими у Другій світовій війні і жертвами тоталітарного режиму. У місті в ці дні заборонено використовувати нацистську і комуністичну символіку.

9 травня також має бути жалобним днем в Івано-Франківську.

У Києві 9 травня проведуть низку заходів до Дня Перемоги.

Журналісти ТВі оголосили...

Закінчення зі стор. 1

прийнятний для нас вихід – піти”, – йдеться в заяві.

Серед тих, хто звільнився, Мустафа Найем, Віталій Гайдукевич, Роман Недзельський, Анастасія Станко, Юлія Банкова, Ірина Славінська – загалом 31 журналіст.

За їх словами, впродовж тижня профспілка каналу очікувала переговорів з керівництвом, але остаточно можливість їх початку “була зірвана через вручення Олегом Радченком письмового ультиматуму про вихід в ефір Мустафі Найму під загрозою звільнення”.

Водночас, у разі успішних переговорів вони були готові припинити страйк і відновити свою роботу.

Новопризначений генеральний директор каналу Артем Шевченко вже заявив, що готовий поновити усіх журналістів, що звільнилися, на роботі.

Напередодні журналісти заявля-

ли про появу цензури на телеканалі. Це сталося після того, як між співвласниками мовника виник конфлікт.

Одночасно два бізнесмени – Олександр Альтман і Костянтин Кагаловський – заявили, що є законними власниками ТВі, і звинуватили один одного в рейдерстві та підробці документів.

23 квітня на сайті телеканалу з'явилося повідомлення про те, що новим генеральним директором телеканалу став Артем Шевченко, а новим його інвестором – американський бізнесмен Олександр Альтман.

Водночас Наталія Катеринчук, яка керувала каналом до цього, написала на своїй сторінці у Facebook, що жодних змін у складі засновників та керівництва ТВі немає.

25 квітня на прес-конференції вона сказала, що тепер “найбільша проблема – можливість існування каналу”.

Присилайте листи на електронну адресу
nweekly@look.ca

УКРАЇНСЬКА ТРАДИЦІЯ
НОВИЙ ШЛЯХ

Повідомлення про річні загальні збори Видавничої Спілки “Новий Шлях”

Управа Видавничої Спілки “Новий Шлях” повідомляє, що річні загальні збори учасників Видавничої Спілки “Новий Шлях” відбудуться
в суботу, 1 червня 2013 року, о 10 год. ранку,

у приміщенні Українського Національного Об'єднання, Філія Торонто, вул. Еванс, 145 в Торонто.

Notice of Annual General Meeting of Shareholders of The New Pathway Publishers, Limited

Please be advised that the Annual General Meeting of shareholders of The New Pathway Publishers, Limited will be held
on Saturday, June 1, 2013 at 10 am.

The meeting will take place at the Ukrainian National Federation –Toronto Branch, Community Centre, at 145 Evans Ave. in Toronto

У стані протистояння

Сергій Гайдук

Калейдоскоп злочинних дій та парадоксальність витівок провладної партії непросто осягнути переважній більшості українців, і не тільки їм. 4 квітня ц. р. відбувся напіврозпад Верховної Ради України. Після чого опозиційні фракції “Батьківщина”, “Удар” та “Свобода” звернулися до генерального прокурора України із депутатським запитом щодо подій цього дня на Банковій.

У своєму зверненні депутати наголосили, що події 4 червня містять ознаки захоплення державної влади, є фактами відвертого та цинічного ігнорування приписів Конституції України. У документі наголошується, що група народних депутатів із числа членів фракцій Партії регіонів, Комуністичної партії та окремих позафракційних депутатів провели засідання у приміщенні на вулиці Банковій, 6-8, у місті Києві. При цьому ці збори були визначені як повноцінне засідання Верховної Ради, що проводиться за межами будівлі парламенту. Проте, згідно з частиною 1 статті 2 Регламенту Верховної Ради, парламент України проводить засідання в будинку Верховної Ради. Частина 2 статті 2 Регламенту передбачає, що за рішенням Верховної Ради України, прийнятим більшістю народних депутатів від конституційного складу парламенту, її засідання можуть проводитися в іншому місці. Однак рішення про проведення такого засідання спершу обов'язково має бути прийняте на пленарному засіданні саме в будинку Верховної Ради по вул. Грушевського, 5. Водночас Верховна Рада України не приймала на своєму пленарному засіданні жодного рішення про проведення свого засідання в іншому місці. За таких обставин засідання Верховної Ради, що відбулося 4 квітня, є нелегітимним, а всі прийняті рішення на

даному засіданні не мають жодної юридичної сили.

Незважаючи на це, спікер парламенту запевнив в інтерв'ю одному з українських телеканалів: “Я закони, які були прийняті, підпишу і відправлю парламенту (напевно, обмовився, за Фройдом, за його логікою йшлося про президента) на затвердження”. Та ж у Регламенті чорним по білому написано, що вони й кроку не могли ступити в інше місце збиратися, не проголосувавши про це в сесійній залі на Грушевського. Вже не кажучи про відсутність там 226 депутатів, й до того ж, туди не допустили інших депутатів як опозиційних, так і позафракційних. Он-лайн трансляція горезвісного засідання на телеканалі “Рада” засвідчила, що в залі засідань на Банковій фактично перебували 182 нардепи. Парламентаризмом від цієї авантюри і не пахне.

Останні події у Верховній Раді свідчать про загострення політичної кризи. Якщо так і надалі піде, найвірогідніше, незабаром відбудеться розпуск Верховної Ради президентом, про що він вже висловився, або саморозпуск народних депутатів. Найімовірніше влада організує референдум про зміни до виборчої системи, а також Конституції. Зі слів голови Конституційної Асамблеї Леоніда Кравчука, яка найближчим часом оприлюднить свої набутки, можна здогадуватись, що там є багато цікавих пропозицій щодо внесення змін до Конституції України. Поживемо – побачимо. Обидві сторони можуть запустити тоді сценарій політичного протистояння, бо слідом за парламентською кризою поглибиться криза політична. Але це може бути вже холодна політична війна.

Багатотисячні акції “Вставай, Україно!” є переконливим доказом цьому. Зокрема, 7 квітня, у свято Благовіщення Пресвятої Богородиці, біля пам'ятника Великому Кобзареві у столиці відбувся черговий мітинг

опозиції, де була зачитана резолюція, яку вони прийняли. У ній викладено наступні вимоги: про звільнення Юлії Тимошенко; про недопущення проведення так званого “референдуму”, який має на меті продовження президентських повноважень Віктора Януковича; про негайне призначення виборів київського міського голови та Київської міської ради на червень 2013 року; про відправлення у відставку уряду Азарова, який призвів до глибокої соціально-економічної кризи в Україні; про скасування антинародної пенсійної реформи, як того вимагає більшість громадян України; про оголошення проведення всеукраїнської акції протесту “Вставай, Україно!” в Києві у День Європи, 18 травня 2013 року, з вимогою провести дострокові президентські вибори після усунення від влади президента Януковича як головного узурпатора влади та порушника Конституції України.

І наостанок – прикрий факт. У ніч на 7 квітня у селі Гордині та в місті Моршині Стрийського району, що на Львівщині, продовжилася війна пам'ятників. Невідомі вандалі зруйнували пам'ятник Євгенові

Коновальцю та Степанові Бандері на вулиці Січових Стрільців, який стояв навпроти сільської ради села Гординя з 1991 року. У ніч із 6 на 7 квітня також було зруйновано “Стелу Героїв” з барельєфами Романа Шухевича, Євгена Коновальця та Степана Бандери. Поза тим у ніч на 7 квітня в селі Великосілки Кам'яно-Бузького району невідомі зруйнували пам'ятник провідникові ОУН Степанові Бандері. Як відомо, останнім часом у західних областях України було пошкоджено декілька пам'ятних знаків провідникам ОУН і УПА. Нагадаю, що в ніч на 6 березня у селі Воля-Задеревацька Стрийського району було пошкоджено меморіальну таблицю та пам'ятник Степанові Бандері, а в ніч на 7 березня – барельєф Романові Шухевичу в селі Білогорща біля Львова. Ця війна розпочалася після того, як представники ВО “Свобода” знесли пам'ятник Володимирі Леніну у містечку Охтирка Сумської області. Вандалізм став методом боротьби.

Звісно, важко примирити тих, у кого різні погляди, але коли люди воюють одними й тими ж методами, здається, що десь у глибині вони однакові, просто називають себе по-різному. Україні не потрібна ще одна ідеологічна війна, хтось повинен бути розумнішим і перестати боротися з каменем, хай і наділеним певним символізмом.

**Чи Ви потребуєте
допомоги адвоката?
Ми можемо Вам
допомогти.**

Тарас Грицина Петро Гамівка

Подзвоніть до нас за приємною і професійною обслугою

Bloorcourt Professional Centre, 1081 Bloor Street West, Suite 200

(416) 532-8006

Купівля та продаж нерухомості

Надія Баб'юк
Realtor Member/
Агент з продажу-купівлі нерухомості

HomeLife/
Cholkan Realty Corp. Br.

tel: 416.236.7711
cell: 416.835.7442

nbabyuk@hotmail.com www.hlcholkanrealty.com
109 Judge Road, Toronto, ON M8Z 5B5

Власне житло – надійна інвестиція!

Відвідайте вебсторінку

НОВИЙ ШЛЯХ
THE NEW PATHWAY

www.infoukes.com/newpathway

UNF Ottawa-Gatineau Branch Meets Ambassador of Ukraine Prystaiko

By Olya Korzachenko

On April 9, 2013, members of the Ukrainian National Federation in the National Capital Region had the pleasure of being invited to the Embassy of Ukraine for an evening with His Excellency Ambassador Vadym Prystaiko and Mrs. Inna Prystaiko. Members of the Ukrainian Canadian Business and Professional Association of Ottawa were also guests at the event, attended altogether by some 50 people.

The Ambassador, originally from Odesa, spoke briefly in perfect English about his career, which includes diplomatic postings in Australia and in Washington DC as well as a previous posting to Canada in 2002 to 2006. He spoke about the current state of Canada-Ukraine relations and his wish to see an expansion in bilateral ties, and an increase in trade and investment in Ukraine by Canadians. Ukraine is among the 20 countries of focus for Canadian technical assistance. Only 0.03 % of Canada's trade is with Ukraine and the Ambassador would like to see this increased significantly.

Ukraine's participation in international activities was another area of focus of the Ambassador's talk, including active involvement in the global war on terrorism and anti-pirating programs.

L. to R.: Ron Sorobey, President of UCPBA Ottawa; Vicki Karpiak, VP UNF Ottawa-Gatineau, Vadym Prystaiko, Ambassador of Ukraine in Canada; Paul Migus, President of UNF Ottawa-Gatineau; Orest Dubas

Ukraine, once considered the breadbasket of Europe, has recently increased its production and export of wheat significantly, and it continues to feed much of the world. Ukraine's government is also focusing on reforms leading towards eventual integration into the European Union, although these reforms are not happening quickly enough for many critics.

The Ambassador also called for a deepening of cooperation between

the Embassy and the two organizations present, as well as the diaspora in general. When asked about his goals, the Ambassador mentioned specifically his desire to see the elimination of visas for Ukrainian visitors to Canada, and an expansion of youth and student exchange programs, with more Canadian students and youth participating in Ukraine.

An open dialogue followed, with participants expressing their concerns about the deteriorating economic situa-

tion in Ukraine, the selective application of justice, and the global perception of Ukraine. There was also discussion about the role of the Canadian-Ukrainian diaspora in promoting the expansion of democracy and the rule of law in Ukraine, and increasing contacts between citizens of both countries.

A reception and informal discussions of the issues raised during the Ambassador's talk continued well into the evening. Andriy Teliszewsky, one of the participants, summed up the opinion of many guests about the Ambassador having stated: "He is a breath of fresh air. He is very up front and amiable and his responses were not steeped in political rhetoric. The directness of his replies made us comfortable in knowing that he shares similar concerns with the state of Ukraine's economy."

Members of both UNF and UCPBA in Ottawa were pleased and honoured to have had the opportunity to meet the Ambassador and to see first-hand the lovely Embassy, decorated with artwork, crafts and traditional embroideries by Ukrainian artisans. We wish the Ambassador and his staff much success and look forward to working together with them.

Olya Korzachenko is Secretary of the UNF Ottawa-Gatineau Branch

TAO Board Member Bob Myndiuk

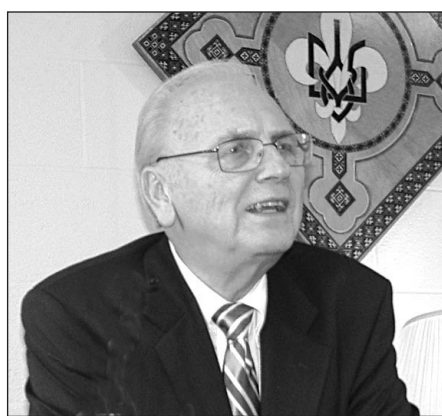
In August of 2011, Bob (Bohdan) Myndiuk joined the Transport Action Ontario Board. Born in Ukraine, Bob attended high school in Toronto, then the University of Toronto, followed by the Ontario College of Education. He taught accounting, business law and economics in North York and Etobicoke secondary schools. In 1971, he joined Cholkan Realty where he stayed for over 30 years, becoming its President and CEO.

Bob has been especially active in the Ukrainian community in Toronto, serving on a variety of its non-profit boards. Recently, he was associated with a major project at York University, funded by the federal government, to extend professional development to foreign and trade policy analysts in cooperation with Ukraine's govern-

ment. For a number of years, Bob has served and still is a director of the Canada-Ukraine Chamber of Commerce.

Urban transit, and especially streetcars – now known as light rail transit (LRT) - have always fascinated Bob. Over the years, he has travelled widely in Western and Eastern Europe, South America, Mexico, as well as in the US. He frequently focussed his travels on cities with street railways, and has developed a worldwide knowledge of this mode of transportation that has even led to links to Eastern European LRT vehicle manufacturers. Bob participated in the first wave of the tendering for new streetcars by the TTC on behalf of the Ukrainian firm of Tatra-Yug.

Now semi-retired, Bob tracks the rebirth of LRT across the world. Following World War II, countries around the world shed urban streetcar systems in favour of buses, mainly as a result of the rise of automobile use. Even in Europe, tram systems were abandoned except in Germany, Austria, Switzerland, Belgium, Holland and Eastern Europe. Bob wrote a detailed article on the fall and rise of LRT for the September 2010 newsletter of Transport Action Canada. Peaking in 1920 at 1,700 streetcar systems, the number dropped to about 300 by 1980, and now this number has doubled. Bob

Bohdan Myndiuk

points out that Edmonton started the LRT comeback in Canada in 1978, adopting the German example of Frankfurt-am-Main. Edmonton became the model for San Diego in the US which opened its first LRT in 1981. He mentioned that both France and the US are now leading the way with over 20 new systems each and more planned.

The hallmark of modern LRT is fast and reliable service obtained by putting track on dedicated right-of-way and stops further apart than every city block. But so called "heritage" streetcar lines are also returning in the form of on-street trams usually designed for local downtown circulation. Portland, OR is one of the best examples with its growing LRT and streetcar routes.

Asked to comment about the world's outstanding LRT vehicles and systems, Bob is reluctant to

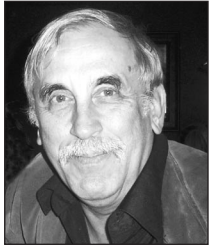
provide a first choice. The low-floor Eurotram built for the Strasbourg, France, LRT system that opened in 1994 certainly set a new standard for LRT vehicles design. However, after several decades of development, many high quality low-floor light rail vehicles are on offer from multiple builders.

Bob stressed that, because city forms vary so significantly around the world, with all kinds of streetscapes even in any one city, the experience of taking light rail transit is just as much about the look and feel of the places where LRT runs as it is about LRT technology itself. Subways may move large crowds over longer distances quickly, but LRT gives the traveller a sense of place and its unfolding in terms of style and function, and how it is being used by people living and working in such places.

The TAO Board is fortunate to have Bob available as a resource person regarding the many benefits and advantages of bringing light rail transit to Ontario.

[NP – Among several Ukrainian community boards, New Pathway Publishers Board of Directors is also fortunate to have Bohdan Myndiuk as a board member.]

Transport Action Ontario Newsletter – January-February 2013

The View From Here

By Volodymyr Kish

Star Crossed

I was talking recently with my cousin Hryts from Pidkamin, that curious little burgh in Western Ukraine that is paradoxically both interesting and nondescript at the same time. On the surface, it may appear to outsiders as a sleepy, pastoral little village nestled in a pleasant and verdant little valley where nothing particularly exciting ever happens. Dig a little deeper though, and you will discover the place to be rife with esoteric history, strange manifestations of nature and geology, and colourful characters, not the least of which is my cousin Hryts. There is, for instance, the ancient legend of how many centuries ago, the Pidkaminites beat back a savage Tatar attack with the aid of a secret weapon whose prime component was some magical horse-radish. But, that is a story for another day.

On this particular occasion, I was bemoaning the fact that my wife had read somewhere that, according to the Chinese Zodiac, I was born in the Year of the Tiger and she was born in the Year of the Snake, and that according to long held Chinese belief, Snakes and Tigers were deemed to be strongly incompatible as partners. Further, she noted that according to Western astrological lore which dates back to Babylonian times, she being a Scorpio and I being a Capricorn meant a strong risk of conflict in our relationship. Although I hastened to point out that over the thirty seven plus years of our marriage, our menagerie of snakes, tigers, scorpions and goats had managed to live quite successfully and harmoniously, she remained somewhat troubled that the stars were conspiring against a happy future for the two of us. I should note that when my wife is troubled, I am inevitably troubled as well.

Hryts, of course, found the whole issue hilarious.

"Oh my dear young turnip!" he exclaimed. "You certainly get your nose running over the most ridiculous things. Tell me – are you Chinese?"

"Of course not," I replied.

"Then why are you paying attention to Chinese old wives tales. Same thing with your astrological signs – do you have Babylonian chromosomes in your genes?"

"I don't think so..." I stammered, "though I did read somewhere that there was a famous ancient Mesopotamian city named Kish, that was just down the road from Babylon, so you never know..."

"Bah!" he smirked. "Obviously your turnips need more watering. If you are going to indulge in astrology, the least you could do is look to the Ukrainian Zodiac."

"Ukrainian Zodiac?" I asked, somewhat puzzled. "What is that?"

"Shows how much you know about our Ukrainian traditions," he continued. "Our ancestors adapted the astrological signs used by other Europeans so that they better reflected the deep ties they had to the land, and what they cultivated on it. Instead of Greek deities or Chinese animals, they had twelve signs based on what they grew in their gardens. Their signs, starting with the spring equinox, were Hops, Wheat, Onion, Poppy, Pea, Fig, Cabbage, Beet, Garlic, Horseradish, Turnip and Walnut."

"Hmm..." I uttered, a little overwhelmed with this new-found knowledge.

"Clearly," he continued, "your wife was born under the sign of the Beet, and you were born under the sign of the Horseradish, and as we all know, beets and horseradish go very well together, so you have nothing to worry about."

"I suppose you're right," I exclaimed. "But, are there any signs that are incompatible?"

"But of course," he replied, "it should be as clear to you as moonshine. Two in particular – Peas and Cabbage ('horokh z kapustoyu') and Figs with Poppy ('figu z makom')," as the sayings go.

As usual, I was left gaping in awe with his logic.

Why is the Museum covering up Communist crimes?

- Mental Callisthenics with Vujko Ilko

By Oksana Bashuk Hepburn

Vujko Ilko has been visiting Winnipeg, the home of the controversial Canadian Museum for Human Rights. He attended the Ukrainian Canadian Congress public meeting designed to cast some light on the status of the Museum's treatment of the Holodomor.

"How was the weather in Winnipeg, Uncle Ilko?" I ask as an opener.

"Left me as miserable as the UCC dog and pony show."

"Why, Unc?"

"Because it's the 11th Hour, that's why. For UCC to win a case for a fair and equal treatment of the Holodomor would require more than a call to raise money and to write letters to MPs. That should have been a tactic years ago when they first had a whiff that the Museum was not honouring its commitment to the proper treatment of the famine genocide. It seems that it's been determined for some time now to highlight the crimes of the Nazis while covering up those of the Communists."

"Back up Vujko. What happened during the especially arranged tour for UCC in early February?"

"The UCC was skunked. Apparently it sent an indignant letter to the Museum but when asked for a copy, none was forthcoming. The UCC reports a most unsatisfactory treatment of the Holodomor. Dr. Clinton Curle, the man responsible for content, says the Holocaust will serve to illustrate the danger in today's world: Germany had a constitution, etc.-etc., yet bad things happened. The same should be said for Ukraine at the time of the Soviets. It too had a constitution and an ideology that promised heaven on earth..."

"...but delivered hell."

"Exactly! Yet this is irrelevant to the Museum's Board. It treats the Holocaust as a unique occurrence; in an exclusive manner, and denies viewers equal access and comparison to the overwhelming crime committed by the Communists. Discrimination plain and simple."

"The battling against the Nazis is everywhere, as if they still were a threat. Recently, CNN repeated over and over that Neo-Nazis were behind the shooting of a prosecutor in the US. Turns out this was wrong but beating the dead horse and fear-mongering continues."

"Exactly. The Nazi ideology has been dead some sixty years and is brought up whenever a bogeyman is needed. Meanwhile, Communists' brutality keeps marching on but gets whitewashed. Lenin's crimes are protected by silence, while the long-gone threat from Hitler gets ongoing and prominent exposure. The Museum is but a most recent and dangerous example."

"Vujku, I read that Communism is the most avaricious and nasty ideology of the 20th Century; some 120 million dead world-wide and still at it. Why is Canada refusing to tell this story?"

"Clearly, influential people have an interest in exposing Nazi crimes and protecting those of Communism. Remember Lazar Kaganovych? He was Stalin's No. 2 man charged with eliminating national

identity in order to create a Soviet State. The Holodomor was but one instrument used in Ukraine where people refused to be Sovietized. There were others - mass exile to Siberia, executions - designed to free-up real estate for "deserving" apparatchiks. A Kaganovych grandson wrote that his grand pop has nothing to be ashamed of. Imagine someone saying Hitler has nothing to be ashamed of. Yet the Museum is determined to minimize Communist crimes."

"Have the Museum's decision-makers thought this through, Unc? The UCC says it submitted some 800 documents, but to no avail. There should have been a furor then and there."

"Well, I don't remember a furor then and today's is rather late. But this doesn't change the fact that the Museum's Board is wrong in keeping the scale of both atrocities out of the public's mind. There is no learning; no understanding that there was a ferocious clash of two deadly ideologies and two dictators. This gross omission leaves one with perception that one ideology was bad; the other was okay. Therefore, no appreciation that any ideology can be perverted and that absolute power is dangerous."

"Exposure is everything. There's a tempest in a teapot over Justin Beiber's comment about Anne Frank and how, had she lived today, he hoped that she would have been a fan: an innocent comment. Yet monstrous Communist crimes get justified with tokenism."

"And knowledgeable Canadians are upset?"

Vujku, did you hear that Minister Jason Kenney focused on the reconciliation between Ukrainians and Jews during his trip to Kyiv in March? He says he's already spent some \$400,000 in doing so."

"Good grief! More agenda hijacking. First, the government funds an ill-conceived museum that enrages Canadians, then gives money to work on "reconciliation"? Who got the contract?"

"UCC should find out and tell us."

"It would tell us a lot. But they don't seem to strike at the root of problems, just hack away at the branches. The town-hall meeting offered several ways forward – some old, some new: public non-confidence for the Museum's Board; bringing a complaint to the Canadian Human Rights Commission; and even a legal process for reneging on a written commitment."

"I'm worried that it may not go forward with these ideas, Vujku."

"Worry about that and Canada's future. The Museum's position reflects a "we and they" trend that is not being nipped in the bud by the very institution meant to provide balance in our society. That's shameful."

"Folks should call UCC and Minister Kenney's office to find out who is getting the nearly half-million dollars to work on "reconciliation". A press release explaining who in the Ukrainian community initiated and supports this "reconciliation" and who got the money would be a good step."

"And sign the UCC petition to reverse the unequal treatment of the Holodomor. Miracles do happen at the 11th Hour."

To subscribe, call 416-960-3424

send letters to nweekly@look.ca

Andriy Hladyshevsky Awarded

L. to R.: Andriy Hladyshevsky, President of Shevchenko Foundation and Paul Grod, President of Ukrainian Canadian Congress

The Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko is very proud to announce that Board President Andriy Hladyshevsky, QC, was awarded the Queen's Jubilee Medal for his many years of outstanding work in the community. The Medal was presented by Ukrainian Canadian Congress President Paul Grod at a reception held on Saturday, April 20th, 2013 in Edmonton.

The Shevchenko Foundation's President is a lawyer and partner with the global law firm Dentons, and his contributions to the community are wide ranging. He is a founding director of the Canadian Race Relations Foundation, and was President of

both the Professional Business Club of Edmonton and Dnipro Ensemble of Edmonton. Mr. Hladyshevsky is a tireless worker, and is extremely proud of his Ukrainian heritage and his Canadian community involvement as a whole. He volunteers his time in many organizations, provides advice and finds time to sing in two choirs.

Andriy has held the position of President of the Shevchenko Foundation for the many years, developing it into one of the top philanthropic organizations in Canada. The Foundation is very fortunate to have someone of his talent and commitment in this role.

Congratulations Andriy! *Многая Літа!*

Bohdan Shulakewych Awarded Queen's Jubilee Medal

Bohdan Alexander de Leliva Shulakewych was awarded late in 2012 the Queen Elizabeth II Diamond Jubilee Medal. Mr. Shulakewych is a practicing lawyer in Toronto and a partner with the firm "Pellman, Shulakewych Barristers". He was born in Montreal, attended Ukrainian schools in Montreal and Ottawa, was a member of Plast both in Montreal and Ottawa, and is fluent in Ukrainian, English and French. He holds degrees from University of Lethbridge (Alberta), London School of Economics, and law degrees from the University of Windsor (Ontario) and Osgoode Hall in Toronto, where he also teaches.

Bohdan Shulakewych is President of the Mississauga Arts Council and was presented with the Queen's Jubilee Medal by City of Mississauga (Ward 5) Councillor Bonnie Crombie at MAC's annual Cranberry Breakfast held at the Mississauga Living Arts Centre.

Irena Bell Receives Queen's Jubilee Medal

Ottawa (UCC) - The Ukrainian Canadian Congress is pleased to congratulate Irena Bell of Ottawa upon being presented the Queen Elizabeth II Diamond Jubilee Medal by Senator Raynell Andreychuk in a ceremony on Parliament Hill on April 16, 2013, attended by UCC Executive Director Taras Zalusky and Ukraine's Ambassador to Canada, Vadym Prystaiko.

Rogers TV.

Irena continues to be involved in Ukrainian and other community activities. Since 1997, she produces a monthly Ottawa Ukrainian-interest *Events Calendar* that has wide distribution via e-mail, web sites, media, and in community venues. Irena has been on executives of Ukrainian organizations, and organized many events over the years. She was

Irena Bell (right) received Jubilee Medal presented by Sen. Raynell Andreychuk

"It is with great pride that I awarded Irena the Queen Elizabeth II Diamond Jubilee Medal. Her record of community service and her dedication to issues of importance to Canada and our community is remarkable," stated Senator Raynell Andreychuk. "Irena has been and continues to be one of our community's unsung heroes who deserves to be recognized."

Born in Krakow as her parents fled the Communist Soviet take-over of Western Ukraine, Irena Bell (*nee Zajszyj*) grew up in Montreal, where she was active in the Ukrainian community. She received a teaching diploma, a B.A. degree from Loyola in Montreal, and a B.L.S. degree from the University of Toronto.

In Ottawa, she worked from 1974 to 1995 in the federal government's multicultural program, lastly as Acting Chief of the Multilingual Biblioservice Division of the National Library of Canada. Then, from 1996 to 2005, Irena Bell was Coordinator for the Chair of Ukrainian Studies at the University of Ottawa. She is fluent in English and Ukrainian, and has some knowledge of French and other languages.

Since 2003, Irena produces and hosts the weekly Ukrainian radio program in Ottawa (CHIN, 97.9 FM) that is also accessible via the *Internet* (<http://chinradioottawa.com>). She previously hosted the Ottawa 'Ukrainian Profile' TV program on

twice President of the Ukrainian Canadian Professional and Business Association in Ottawa (UCPBA), editor of the UCPBA newsletter, and Vice President of UCC Ottawa Branch.

Irena is on the Board of Directors of the Canadian Foundation for Ukrainian Studies, and Senior Advisor to the Board of Directors of the Chair of Ukrainian Studies at the University of Ottawa.

Irena was Canadian advisor at the State Historical Library of Ukraine, Kyiv, in 1995, as part of the Canada-Ukraine Partners Program project, funded by the Government of Canada via the Institute of Public Administration of Canada.

Irena has previously been active in Ukrainian Youth Association 'Plast', the Marunczak Dance Ensemble (Montreal), and teaching Ukrainian school.

Irena Bell was the first recipient of the Ottawa UCPBA's Filip Konowal Lifetime Achievement Award, in 1995, for long-term volunteer service to the Ukrainian-Canadian community. She also received the Ukrainian Canadian Congress volunteer service award, and the Ontario government's *20-Year Volunteer Service Award*.

@ letters, tips, ideas?
send them to
npweekly@look.ca

69-ті Річні Загальні Збори Української Кредитової Спілки

Лариса Гринда

23 квітня 2013 р. Українська Кредитова Спілка відбула свої 69-ті Річні Загальні Збори, які проходили у Громадському Центрі Філії Українського Національного Об'єднання Торонто на 145 Evans Ave., де міститься і головний офіс УКС.

Збори відкрилися, як і було заплановано, рівно о 6-й год. і проводились чітко та зорганізовано, у чому велика заслуга ведучого Зборів, голови Ради Директорів УКС Євгена Романа.

Після молитви присутні хвилиною мовчання вшанували членів Української Кредитової Спілки, які відійшли у вічність у минулому році. На екрані висвітлювались прізвища, і ставало сумно, що їх усе більше, і що відходять від нас ті, які стояли біля витоків заснування УКС.

Відтак ведучий представив членів Ради Директорів, почесних гостей і запросив до слова голову Кооперативної Ради Канади Ольгу Шевель, яка привітала членів УКС і відзначила велику роль Української Кредитової Спілки у житті Канади.

Важливою частиною діяльності УКС є підтримка української громади, зокрема молодих її представників, студентів навчальних закладів, які, крім того, що відмінно навчаються, ще й активно працюють на благо громади. Тому на Зборах одним із пунктів є відзначення студентів, які нагороджені стипендіями. На 2013 рік стипендії Української Кредитової Спілки отримали: Іванна Франко – стипендію в пам'ять першого голови Дирекції УКС Василя Ситника в сумі \$2,500, Меланія Дроздовська – стипендію в пам'ять довголітнього почесного голови Дирекції УКС Михайла Ребрика в сумі \$2,500, стипендію провідників громади по \$1000 кожна – Маріана Марта Теслюк, Симон Делега, Роксолана Чвалюк, Юліанна Обаль, Христина Сали, Галина Чумак, Олана Ловелл, Інґа Бекбудова, Наталія Сандул і Петро Лисик.

Після схвалення протоколу 68-х Річних Загальних Зборів розпочалися звіти.

Першим звітував голова Ради Директорів УКС Євген Роман. Він наголосив, що 2012 рік став ще одним динамічним і прибутковим роком для Української Кредитової Спілки. Розширилась мережа УКС по всій провінції, надаючи якісні послуги своїм членам і працюючи над розбудовою громадського життя. За переважною згодою схвалення членів Об'єднаної Кредитової Спілки (Гамільтон) Українська Кредитова Спілка купила всі активи та взяла на себе усі зобов'язання ОУКС, починаючи від 31 жовтня 2012 р. На додаток до великої кількості нових членів об'єднання принесло УКС активів на суму 41 млн. доларів і ще один повнофункціональний відділ.

Українська Кредитова Спілка йде в ногу з часом і продовжує розширювати список своїх послуг та робити їх більш зручними для своїх членів. Як і в попередні роки, УКС робила внесок у розбудову громади, надаючи підтримку різноманітним культурним, освітнім та іншим громадським проектам і заходам.

Голова Ради Директорів подякував членам Дирекції і працівникам Української Кредитової Спілки за велику посвяту і сумлінну працю та запевнив присутніх, що УКС й надалі залишатиметься фінансовою інституцією, яка дбатиме про фінансове зміцнення і продовжуватиме обслуговувати та розбудовувати українську громаду в майбутньому.

У своєму звіті голова Правління Української Кредитової Спілки Тарас Підзамецький навів ряд цифр, які охарактеризували діяльність УКС за звітний період. Зокрема, активи УКС виросли на \$73.5 млн. (14.4%) і досягли \$583.8 млн. у кінці року. Депозити зросли на \$43.6 млн. до \$508.7, у той час як кредити членам виросли на \$80.6 млн. до \$505.6 млн. Було надано кредитів на \$159,366,365. Сукупний прибуток, який включає в себе нереалізовані прибутки і збитки, склав \$1.87 млн. проти \$1.46 млн. у 2011 р. На кінець 2012 р. кількість членів Української Кредитової Спілки, включно з членами ОУКС, склала 25,764.

Пан Підзамецький розповів, що з метою поліпшення надання послуг членам УКС відбулися певні досягнення. Зокрема, у приміщенні української католицької церкви Св. Йосифа в Оквіллі відкрито новий банкомат, дебетні картки УКС під'єднано до мережі Accel Network, відновлено приміщення відділу у Міссісага, виконано ремонт приміщення Центру стратегічного інвестування в Торонто, забезпечено працю повносервісного відділу у Гамільтоні (колишня ОУКС) та ін.

Голова Правління УКС наголосив, що Українська Кредитова Спілка продовжувала залишатися провідним спонсором місцевих, крайових та міжнародних організаційних надбудов, які працюють на території нашої громади, надавала стипендії та дотації українським школам, українській пресі, мистецьким колективам, культурним і громадським проектам.

Пан Підзамецький подякував за підтримку і запевнив, що Українська Кредитова Спілка буде відповідати на потреби своїх членів і працюватиме на розбудову громадського життя.

Відтак звітували скарбник, публічний аудитор та Контрольна Комісія.

Також потрібно було зробити певні поправки у Правильнику до

Продовження на стор.15

1 – Голова Ради Директорів УКС Євген Роман

2 – Голова Правління УКС Тарас Підзамецький

3 і 4 – Члени Ради Директорів УКС

5 – Подяка за працю. Зліва направо: Андрій Соханівський, Марія Стемлер, Євген Роман, Ганна Міщенко

6 – Ольга Шевель вручає квіти Адамові Сотницькому

6 – Фред Петрук з квітами і подарунком від УКС за довголітню працю

Питання досліджень української історичної правди

Науково-популярна конференція та добродійний бенкет у Торонто
6 квітня 2013 р.

Оксана Соколик,
директор Школи Української
Спадщини ім. Ю. Липи

Успіх науково-популярної конференції “Питання досліджень української історичної правди” засвідчив велике зацікавлення громади пізнавати правду про своє минуле, якою б гіркою чи навіть часами болючою вона не була, і не дати недоброзичливцям маніпулювати історичними фактами у своїх політичних чи геополітичних намірах.

Про утвердження історичної правди, збереження документів, відкриття нових сторінок в історії та науковий дискурс довкола історії України ішлося під час двох надзвичайно цікавих заходів – науково-популярної конференції та добродійного бенкету, які відбулися того самого дня, 6 квітня 2013 року у Торонто. Обидва заходи організовано та проведено Конференцією Українських Державницьких Організацій Канади (КУДОК), Дослідним Інститутом “Україніка” за ініціативи Ліги Українців Канади, Відділ Етобіко-Міссіссага.

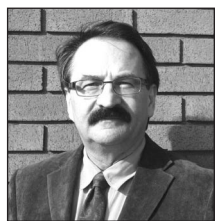
Успіхові заходів посприяв потужний склад учасників – у конференції взяли участь д-р Володимир В’ятрович, директор Центру історії державотворення України ХХ століття в НаУКМА, голова Вченої Ради Центру досліджень визвольного руху, колишній директор Архіву Служби безпеки України; д-р Любомир Луцюк, професор Кафедри політики та економіки Королівського Військового Коледжу Канади, засновник і директор Української Канадської Асоціації Громадянських Свобід; д-р Роман Сербин, професор-емерит Університету Квебек (Монреаль), редактор англомовного журналу “Holodomor Studies”; та д-р Петро Потічний, професор-емерит Університету МакМастер, дійсний член Центру Російських і Східно-Європейських Студій Університету Торонто, відповідальний редактор “Літопису УПА” та колишній воїн УПА. Український історик Геннадій Іванущенко, співзасновник і член Вченої Ради Центру досліджень визвольного руху, колишній директор Державного архіву Сумської області, не прибув до Торонто особисто, однак його доповідь була проголошена під час конференції. Українська громада Торонто вже невдовзі матиме змогу зустрітися із Г. Іванущенко.

Науково-популярна конференція зібрала в галереї Канадсько-Української Мистецької Фундації (КУМФ) близько двох сотень людей.

Д-р Володимир В’ятрович

Про особливості дослідження української історичної правди прийшли послухати та подискутувати очільники та члени українських громадських організацій, історики, вчителі, студенти та учні українських шкіл, представники медіа та люди, яких болить проблема дослідження та утвердження правди про українську історію. Чисельна присутність молоді – студентів університетів та Рідних Шкіл Торонто приємно вразила.

Д-р Любомир Луцюк

Д-р Роман Сербин

Геннадій Іванущенко

Розпочалася науково-популярна конференція словом голови Програмового комітету Богдана Гогуса, який привітав присутніх, представив доповідачів та запросив до модерування дискусією д-ра П. Потічного. До слова було запрошено д-ра Романа Сербина. Професор Сербин у своїй доповіді „Україна в історичній науці та національній пам’яті” детально розглянув та охарактеризував поняття “пам’ять”, “історична наука”, “нація” та зосередився на проблемі вивчення Голодомору як геноциду українського народу. На думку професора, термін “Голодомор” слід вживати не лише для позначення власне штучно створеного голоду 30-х років, а називати ним увесь період нищення українців тоталітарною комуністичною систе-

мою у першій половині ХХ століття.

Д-р Любомир Луцюк у своєму виступі затронував тему поширення правди про історію України у світі та збереження історичної пам’яті серед українців Канади. Говорячи про складну історію України, слід апелювати до англомовних людей, розповідаючи у доступній їм формі те, що ми, як українці, хотіли би повідомити світові. Англійська мова є найпоширенішою на Американському континенті, у Європі та й у цілому світі. Тому є нагальна потреба перекладати нею історичні документи, книжки та вести нею дискусію у провідних наукових колах світу. Саме цим у даний час займається і сам д-р Луцюк у співпраці із д-ром В. В’ятровичем, перекладаючи документи з архівів КДБ. Спеціальне видання з цими документами вже готове до друку. Все це, однак, потребує значного фінансування, тому слід переконувати громаду в необхідності брати на себе відповідальність не лише за пізнання історичної правди, а й за матеріальне забезпечення поширення цієї правди та втілення надзвичайно важливих для громади проектів.

Історик Г. Іванущенко надіслав свою доповідь “Електронний архів визвольного руху” електронною поштою, і вона була виголошена під час конференції Богданом Гогусем. У доповіді йшлося про нові підходи до вивчення минулого через збереження і розміщення архівних документів у всесвітній інформаційно-технологічній мережі інтернет. Електронний архів визвольного руху дає можливість науковцям використовувати досі не доступні їм матеріали і працювати на рівні світових стандартів. Інформатизація архівної галузі стала справжньою революцією, адже в

короткий час відкрила доступ до ресурсів, які нараховують мільйони документів та є доступними у будь-якій точці планети.

З великим нетерпінням присутні очікували виступу д-ра Володимира В’ятровича. Д-р В’ятрович у доповіді “Значення та роль академічної свободи у відновленні національної пам’яті” говорив про роль громадських та наукових інституцій у теперішній ситуації у відновленні національної пам’яті. Щоби зрозуміти коріння проблем, які маємо сьогодні, д-р В’ятрович запропонував заглибитися на декілька десятиріч в історію. Як відомо, радянський комуністичний режим в Україні був встановлений насильницьким способом і тримався протягом 70 років, опираючись на насильство. Інформація про злочини цього режиму була замовчувана. Але про них говорили у місцях розселення української діаспори. В Радянському Союзі вперше про злочини заговорили вже тоді, коли цей режим почав розвалюватися. Саме поширення інформації про злочини комуністичного режиму було однією з потужних причин, які призвели до розвалу Радянського Союзу. Почався цей процес у середині 80-х років разом із “перестройкою” та “гласністю”, які запустив тодішній керівник Радянського Союзу Михайло Горбачов. Втім, ці процеси дали наслідки, яких ані він, ані інші керівники не очікували.

Одним із них стало те, що люди почали говорити про страшні часи, зокрема про сталінські. Люди об’єднувалися в різні громадські організації і вишукували місця масових поховань та масових розстрілів (у Києві, в Биківні та ін.). Врешті, сама влада мала якось відгукнутися на ці ініціативи, і в кінці 1980-х почався процес так званої реабілітації – переглядалися справи на засуджених людей, аби виправдати засуджених несправедливо. Це зіграло теж дуже вагомий роль. Як згадує один із тодішніх очільників КГБ, а пізніше СБУ Євген Марчук, процесом перегляду справ і реабілітації займалися службовці КГБ, часто молоді офіцери, які отримали можливість із перших джерел бачити, які страшні злочини чинила радянська влада. І саме це дало тріщину в моноліті радянської системи. Кагебісти, які захищали Радянський Союз, перестали вірити у нього, побачивши ті жахи, які чинили їхні попередники.

Закінчення у наступному числі

Річні Загальні Збори Фундації ім. О. Ольжича в Канаді

Фундація імені Олега Ольжича в Канаді 16 березня 2013 року відбула свої чергові Річні Загальні Збори.

Збори відкрила пані Марія Підкович, голова Фундації імені Олега Ольжича в Канаді, привітавши усіх присутніх, зокрема пані Ярославу Плав'юк, дружину св. п. пана Миколи Плав'юка, його доньку з чоловіком, Наталку Бундзу Іваницьку, колишню голову Крайової Управи ОУК, членів Управи і гостей.

Після звітів всі члени Фундації одноголосно проголосували за переобрання тієї самої Управи.

До Управи увійшли: Марія Підкович – голова, Михайло Ромах – колишній голова, Богдан Мельничук – заступник голови, Оля Свистун – фінанси, секретар, референт тижневика “Українське Слово”, Олена Андрущенко – скарбник; члени Управи: Іван Шлапак, Роман Шелестинський, Іван Стельмашук (Монреаль), Ярослава Хохлач (Монреаль), Євгенія Шелестинська – референтка господарської частини, Рома Дольницька – референтка телефонічної служби, Богдан Соя, Віра Сидоренко – референтка преси, Юрій Маречко, Надя Баб'юк; Перевірна Комісія: Леся Ковальська, Лариса Гвоздулич, Ярослава Івасиків; члени Номінаційної Комісії: Богдан Мельничук, Євгенія Шелестинська, Іван Шлапак.

До слова запросили пані Підкович, перебрану голову Фундації ім. О. Ольжича в Канаді на 2013 рік.

Пані Підкович сказала, що це перший рік, коли з нами немає пана Миколи Плав'юка. Як голова Правління Фундації ім. Ольжича в Києві, пан Плав'юк завжди був присутній на наших Річних Зборах Фундації. Він завжди ділився з нами цікавими інформаціями та найновішими вістками з України. Упродовж

свого життя пан Плав'юк провадив величезну працю в різних ділянках українського життя, а особливо в поширенні української державності та соборності. Відхід у засвіти св. п. Миколи Плав'юка 10 березня 2012 року став великим ударом для членства та прихильників Фундації як у Канаді, так і в Україні, а також для всіх українців у світі.

Пані Підкович подякувала за честь і обрання її головою і запевнила, що Фундація ім. О. Ольжича в Канаді й надалі стоятиме на наших основних засадах, а саме:

- забезпечення кращого завтра української спільноти в Канаді. Найбільше нас турбує те, що старші члени відходять від нас, і ми мусимо знайти шляхи до заохочення молодшого покоління до праці в нашій організації;

- приділення фондів на зорганізування літературних конкурсів під патронатом Фундації з ціллю виховання і ознайомлення молоді, а саме студентів українських щоденних і суботніх шкіл міста Торонто, з українською історією, а також популяризація Фундації ім. О. Ольжича в Канаді – українська громада Торонто повинна знати про існування Фундації ім. О. Ольжича в Канаді;

- приділення стипендій для здібних студентів в Україні;

- співпраця з Фундацією ім. О. Ольжича в Києві.

Пані Підкович сказала, що вона розраховує на підтримку і повну співпрацю усіх членів Фундації.

Після закінчення зборів Фундації ім. О. Ольжича в Канаді пані Мельничук і її внук Василь Веселовський представили розповідь про життя і творчість Олега Ольжича та відбулася нагорода студентів українських щоденних і суботніх шкіл міста Торонто, які взяли участь у II Літературному кон-

Зліва направо: переможниця II Літературного конкурсу Олександра Матвієнко, членка журі мгр Наталія Ємець, Василь Веселовський, голова Фундації ім. О. Ольжича в Канаді Марія Підкович, членка журі Надія Баб'юк, переможниця II Літературного конкурсу Соломія Шарун

Новообрана Управа Фундації ім. О. Ольжича в Канаді. Перший ряд зліва направо: мгр Михайло Ромах, Євгенія Шелестинська, голова Марія Підкович, Оля Свистун, Віра Сидоренко, Леся Ковальська. Другий ряд зліва направо: Роман Шелестинський, Олена Андрущенко, Богдан Мельничук, Лариса Гвоздулич, Надія Баб'юк

курсі, фінансованому Фундацією.

Члени комісії II Літературного конкурсу у складі: мгр. Наталії Ємець, голови конкурсу, а також членів: мгр. Михайла Ромаха, мгр. Андрія Григоровича та Надії Баб'юк після детального обговорення представлених на конкурс творів розподілила місця у старшій категорії для молоді віком від 16 до 18 років таким чином:

I місце і премія в розмірі \$500.00 – “80-річчя заснування УНО Канади” – Моніка Веселовська, абітурієнтка Свято-Миколаївської Школи;

II місце і премія в розмірі \$350.00 – “120-річчя з Дня народження Блаженнішого Патріарха Йосифа Сліпого” – Соломія Шарун, Рідна Школа УНО Торонто-Захід;

III місце і премія в розмірі \$200.00 – “100-річчя з дня смерті композитора Миколи Лисенка”

– Олександра Матвієнко, Рідна Школа УНО Торонто-Захід.

У молодшій категорії для молоді у віці від 13 до 15 років перше місце (премія у розмірі \$350.00) зайняв учень Свято-Миколаївської Школи Роман Кук з його твором під назвою “Українська Повстанська Армія”. Слід зазначити, що цю тему Роман вибрав не випадково. Він є прямим нащадком колишнього відомого і активного діяча ОУН Василя Кука.

Затверджено фінансовий бюджет Фундації на наступний 2013 рік.

Річні Збори і нагородження студентів закінчилися полуденком у дружній атмосфері.

Щастя нам Боже!
Слава Україні!

*Оля Свистун,
секретар Фундації
ім. О. Ольжича в Канаді*

Під час зборів Фундації ім. О. Ольжича

Травнева акція СКУ 2013 р.

Світовий Конгрес Українців (СКУ) є міжнародною координаційною надбудовою українських громад у діаспорі, що представляє інтереси понад 20 мільйонів українців.

Протягом більш ніж 45 років СКУ активно сприяє розбудові громад у світі та захищає їхнє право на збереження української ідентичності через спадщину, культуру і мову.

Наша ідентичність, вкорінена в національних цінностях, також нерозривно пов'язує нас з українцями в Україні.

У той час, як наші громади в діаспорі продовжують розвиватися, Україна перебуває на роздоріжжі навіть після 21-го року незалежності. СКУ твердо вірить, що Україна з її справді європейським характером належить до Європи, у складі якої вона зможе процвітати як незалежна демократична держава. У зв'язку з цим СКУ докладає зусиль, щоб інформувати міжнародне співтовариство про переваги євроінтеграції України як для Європи, так і для України. Підписання Угоди про асоціацію між ЄС та Україною в листопаді цього року засвідчило б нову еру в історії України.

Відзначаючи у 2013 р. 80-ту річницю Голодомору, ми, українці всього світу, вшануємо пам'ять мільйонів жертв цього геноциду та наполегливо підносимо рівень обізнаності про Голодомор. На сьогодні Голодомор визнали геноцидом українського народу 16 держав світу. Це визнання свідчить про нашу рішучість у досягненні спільної мети.

20-22 серпня 2013 р. у Львові, Україна, відбудеться ювілейний Х Світовий Конгрес Українців. Делегати від українських громад з усього світу зберуться, щоб обговорити успіхи та особливості розвитку громад, а також актуальні сучасні питання, що стоять перед українським народом, у тому числі і вступ України до Європейського Союзу та подальше зміцнення всевітньої української візії. Українці з України матимуть нагоду приєднатися до українців діаспори в діалозі про національні інтереси та спільні цінності.

СКУ об'єднує у своєму складі українські організації із 33 країн та підтримує зв'язки з українцями ще 14 країн. Упродовж своєї історії СКУ успішно захищає основні цінності, в які ми віримо.

Своїм гаслом на 2013 р. СКУ обрав слова відомої української поетеси Лесі Українки "Contra spem spero!" (Без надії сподіваюсь!). Тільки коли ми разом, для нас немає непереможних труднощів. Тільки разом ми можемо збудувати міцну світову спільноту. Наш подальший успіх залежить від Вашої щедрості та фінансової підтримки.

Зробіть Вашу пожертву сьогодні!
Пожертви можна переслати: через

інтернет:
www.ukrainianworldcongress.org
або вислати чек на "UKRAINIAN WORLD CONGRESS": Ukrainian World Congress, 145 Evans Ave., Suite 207, Toronto, Ontario, Canada M8Z 5X8.

Світовий Конгрес Українців

20-22 серпня 2013 р. у Львові – Х Світовий Конгрес Українців

20-22 серпня 2013 р. в Національному Університеті "Львівська Політехніка" відбудеться ювілейний Х Світовий Конгрес Українців, який пройде під цьогорічним гаслом Світового Конгресу Українців (СКУ) "Contra spem spero!". Ці слова відомої української поетеси Лесі Українки відображають віру двадцятимільйонної української діаспори у краще майбутнє Української держави, незважаючи на серйозні сучасні виклики.

У роботі Х Світового Конгресу Українців візьмуть участь делегати складових організацій СКУ, які сьогодні діють у 33-ох країнах світу, та представники організацій ще із 14 країн, з якими СКУ підтримує зв'язки, а також широка українська громадськість з України і діаспори.

Х Світовий Конгрес Українців присвячується пам'яті жертв Голодомору-Геноциду 1932-1933 рр. у його 80-ту річницю. А тому 20 серпня 2013 р., по завершенню Першої пленарної сесії, біля пам'ятника Тарасові Шевченку пройде церемонія вшанування мільйонів жертв Голодомору. Після цього у Львівському

національному академічному театрі опери та балету ім. Соломії Крушельницької відбудеться урочисте відкриття Х Світового Конгресу Українців.

Протягом триденної зустрічі делегати Х Світового Конгресу Українців підсумують працю СКУ за 2008-2013 рр., обговорять актуальні для української спільноти питання, у тому числі й під час тематичних сесій: "Євроінтеграція України", "Світове українство" і "80-річчя Голодомору", та накреслять шляхи діяльності на наступний п'ятирічний термін. В останній день Х Світового Конгресу Українців, 22 серпня 2013 р., буде обрано новий склад керівних органів СКУ.

Проведенню у Львові Х Світового Конгресу Українців сприяють Національний Університет "Львівська Політехніка" разом з його Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою і міська влада Львова.

З детальнішою інформацією про Х Світовий Конгрес Українців можна ознайомитись на веб-сайті СКУ.

Світовий Конгрес Українців

Христос Воскрес! Шановна Українська Громадо!

Вітаємо Вас та Ваших рідних з нагоди Великодніх Свят! Засилаємо щирі побажання усього найращого. Веселих Свят Воскресіння Христового!

Принадібно повідомляємо Вас, що за минулий 2012 рік та дотепер завдяки фундаторам, жертводавцям, праці добровольців та істориків-науковців ми осягли 109 томів видань у чотирьох серіях Літопису УПА. Праця була і є нелегкою не лише тому, що проект є дуже коштовним і вимагає багато зусиль пошуку фондів та опрацювання матеріалів. Причиною є теж і те, що зі зміною влади в Україні багато архівних даних стали недоступними. Тішимося тим, що все-таки декотрі заплановані книги побачили світ і розійшлися не лише в Україні, а й по бібліотеках і наукових установах більшості держав світу. Що теж важливо, що минулого і цього року ми поширили понад 100000 книг по різних регіонах України, зокрема у східних та південних областях. Наша праця не завершена і потрібна сьогодні не менше, як дотепер. Чи маніпулюватимуть нашою історією як в Україні, так і за її межами, і чи спекулюватимуть за підтримки сьогодишньої влади, залежить від того – наскільки, опираючись на документальні джерела, зможемо передати правду про нашу минувшину.

Подаємо короткий опис дев'яти виданих у 2012 – квітень 2013 рр. книг Літопису УПА:

У Новій (київській) серії у співпраці з Національною Академією Наук України, Державного комітету архівів України та Галузевого державного архіву СБУ:

- Том 19 – Підпілля ОУН на Буковині: 1943–1951. Документи і матеріали, 784 стор.;
- Том 20 – Воєнна округа УПА "Лисоня" 1943–1952. Документи і матеріали, 848 стор.;
- Том 21 – Ярослав Старух: Документи і матеріали, 1008 стор.

У популярній серії "Події і Люди" для широкого загалу:

- Книга 4/III – "Моя Дорога" Петра Й. Потічного; Книга 18 – "Ростислав Волошин"; Книга 19 – "Микола Кричун – "Черемшина"; Книга 20 – "Підпільні друкарні ОУН та їх ліквідація каральними органами СРСР в 1944–1954 рр."; Книга 21 – "Провід ОУН Карпатського Краю"; Книга 22 – "Олег Штуль в боротьбі за Україну" та Книга 23 – "Уляна Крюченко – "Оксана" (дружина ген. УПА сл. п. Василя Кука).

Як і щороку від 2004 р., видано настінний календар Літопису УПА на 2013 рік, присвячений музиці в УПА. Це популярне в Україні та діаспорі видання в кількості 3000 примірників вже повністю розповсюджене.

Праця Літопису далеко не завершена. Попереду ще велика робота підготовки і публікації щонайменше двадцяти запланованих томів. Крім того, у планах поширення дотепер виданих книг Літопису в Україні та за кордоном. Віримо, що подальша фінансова підтримка, розсекречені дотепер і поки що доступні архівні матеріали в опрацюванні істориків-науковців дозволять опублікувати нові книги, які донесуть правду про наше минуле широкому загалові тепер і виконуватимуть цю ж роль у майбутньому.

У надії звертаємось до української громади підтримати історико-видавничі та культурно-просвітницькі плани "Літопису УПА". Складаємо щирю подяку за дотеперішню цінну допомогу.

Адміністрація та Редакція Видавництва "Літопис УПА"

✂
Відріжте цю частину і перешліть нам з Вашою адресою, за що прийміть щиросердечну подяку!
\$50..... \$100..... \$200..... \$500..... \$1,000..... інші.....

Ім'я і прізвище _____

Адреса _____

Телефон _____

Чеки просимо Вас пересилати на адресу: Litopys UPA, P.O. Box 97, Station "C" Toronto, ON, M6J 3M7 Canada

Tel. (416) 767-0026, e-mail: mykola.kulyk@litopysupa.com,

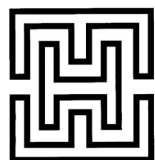
Д-р Зеня Било Дентист

Повна стоматологічна обслуга
Ласкаво запрошуємо нових пацієнтів
Працюємо в суботу

2175A Bloor St. West
Toronto, Ontario

416.767.3413

Два генії, які змінили обличчя України

Йосиф Сірка

Мова йде про Тараса Шевченка (1814–1861) та Миколу Лисенка (1842–1912). Оба вони залишили по собі величезний слід, яким ми йдемо і сьогодні. Шевченко своєю творчістю дав новий поштовх розвитку української літератури й мови, він їх утвердив. Його слово появилось саме тоді, коли в Російській імперії українську мову не тільки забороняли, але й заперечували. Якщо ж дозволяли, то хіба у фольклорному вигляді.

Російський літературний критик В. Г. Белінський (1811–1848) заявляв, що: “Малоросійська мова дійсно існувала під час самотності Малоросії і існує тепер – у пам’ятках народної поезії тих славних часів. Але це ще не означає, що у малоросів була література: народна поезія ще не складає літератури. Та все ж, пам’ятники народної поезії дорожчі, і їхнє збереження заслуговує похвали. Малоросія – країна поетична і оригінальна у вищому ступені” (пер. Й.С.). (И. Г. Белинский, Собрание сочинений, т. 4. Рецензии и заметки. Москва, 1979, стр. 416–418).

Белінський далі твердив, що українською вищий суспільний клас в Україні не спілкується – отже, й писати нею нема для кого. Поезія Шевченка дуже близька до “народної”, про що свідчать численні його вірші, які стали народними піснями. Але Т. Шевченко цим самим довів життєздатність української мови для всіх суспільних класів.

З цього і випливає негативне ставлення до Т. Шевченка, яке плекав російський літературний критик. Творчість Кобзаря цілковито заперечила твердження Белінського, хоча дехто ще й сьогодні намагається “воскресити” його думки. Саме про творчість Шевченка йшлося в антишевченківській стрічці, яку показали по російському телебаченню у місті засланця Шевченка Оренбурзі (інформацію оприлюднила “Українська правда” 14.3.13). Пізніше директор філіалу телеканалу вибачилася за провокаційну 8-хвилинну стрічку оренбурзьких журналістів.

Микола Лисенко був на 28 років молодшим від Т. Шевченка і походив з іншого соціального класу, з козацько-поміщицької родини. Його соціальний статус дозволив йому набути освіти. Він був кандидатом природничих наук Київського Університету, два роки навчався в Німеччині, у місті Ляйпцигу, музичної освіти у проф. К. Райнеке та Е. Ріхтера. Освіту оркестровки здобував у М. Римського-Корсакова в Петербурзі протягом двох років. 1904 року він відкрив власну Музично-драматичну школу в Києві.

М. Лисенко є основоположником

Д-р Дагмара Турчин-Дувірак

національного напрямку української музики, який базується на окремішності українських культурно-національних традицій і на оригінальності й багатстві народної музичної творчості.

У традиційних Шевченківських читаннях, організованих НТШ в Канадсько-Українській Мистецькій Фундації (КУМФ) у місті Торонто, 22 березня ц. р. виступила д-р Дагмара Турчин-Дувірак з доповіддю “Лисенко і Шевченко. Значення Лисенка для розбудови національної культури як важливого чинника української ідентичності і ключова роль Шевченка у цьому процесі”.

Д-р Д. Турчин-Дувірак відома українській громадськості Канади завдяки своїм виступам та численним публікаціям. Зокрема, вона znana своїми статтями в українських газетах Канади і США. У Канаді пані Турчин-Дувірак щойно із 1995 р., але за цей час вона увійшла до НТШ як кваліфікована персона, що вмє аналізувати, синтезувати і викладати. Вона також активний член Дирекції НТШ в Торонто. Задяки активності голови НТШ проф. Дарії Даревич у Торонто часто відбуваються доповіді та наукові конференції, пов’язані з українською історією, літературою, культурою.

Про те, що д-р Д. Турчин-Дувірак висококваліфікований фахівець, свідчать вже її магістерські та докторські дипломи Державної Музичної Академії ім. Лисенка у Львові, Інституту Мистецтвознавства, Фольклору та Етнографії ім. М. Рильського та Київської Державної Музичної Академії ім. П. Чайковського у Києві. 1989–1995, була доцентом кафедри історії музики ДМА у Львові. Її доповіді завжди дуже змістовні, наповнені надзвичайно цікавою інформацією та фактами.

Пані доповідач зуміла у заповненій слухачами залі КУМФу своїм стислим викладом показати поєдна-

ність та велич Шевченка і Лисенка. Композитор, музичний етнограф, диригент, піаніст і громадський діяч був надзвичайно добре обізнаний із творчістю Т. Шевченка, і саме його ідеєю національної культури і літератури захопився М. Лисенко. У його композиторській праці 88 творів на тексти поета “Музика к Кобзарю” – солові пісні з фортепіано, хорово-оркестральні кантати (“Радуйся, ниво непопалая”, “Б’ють пороги”, хорові твори “Гайдамаки”, “Іван Гус” та ін.).

Доповідач звернула увагу на те, що у похоронах Т. Шевченка та М. Лисенка взяли участь десятки, а то й сотні тисяч людей. Різниця лише в тому, що якщо на смерть Шевченка відгукнулася ще незначна група української інтелігенції, то на смерть М. Лисенка відгукнулися всі найвизначніші постаті української культури, науки, політичні та громадські діячі того часу. Це вже було покоління, яке виростало на ідеях Кобзаря: М. Грушевський, С. Петлюра, М. Коцюбинський, П. Мирний; траурний поетичний вінок йому склали О. Пчілка, Г. Чупринка, М. Вороний, О. Олесь, Б. Лепкий, М. Рильський.

Пані Турчин-Дувірак у своєму виступі підкреслила, що “XIX ст. було епохою народження ідей націоналізму. Під могутнім впливом тих ідей Європа була охоплена потужними національними рухами, що призвели до формування того, що ми називаємо сьогодні модерними націями.

За сучасною термінологією, націю визначають як спільноту людей, об’єднаних географічною територією, мовою, історичними традиціями, релігією, культурними цінностями та етнографічними рисами”.

Доба творчості Лисенка була також позначена заборонаю української мови, українського писаного слова. Лисенко використовував Шевченківські свята на пропаганду творчості поета та своїх музичних творів. Перший Шевченківський твір Лисенка – “Заповіт” для соло тенора та хору 1868 р. появився на замовлення О. Барвінського для львівського товариства “Громада” до Шевченкових свят.

М. Лисенко постійно постачав музичні твори для Шевченківських святкування. Він сам виступав у концертах як композитор і виконавець, блискучий піаніст-вртуоз та диригент.

М. Лисенко використовував усі нагоди для пропаганди української музики, українського слова. Велике значення мала його діяльність в організації студентських хорів, які він організував ще за студентських часів. 1892–1902 рр. він здійснив знамениті подорожі з хором по Україні, які заклали традицію, котру пізніше продовжили Стеценко та Кошиць.

Д. Турчин-Дувірак у своїй доповіді довела, що в обох геніїв була одна мета – утвердити свою мову, свою музику у своїй хаті. За їхню самотність і вільний духовний розвиток своєю творчістю змагались оба вірні сини України, за неї вони терпіли і були переслідувані. Життєвий і творчий шлях Т. Шевченка і М. Лисенка повинен би стати прикладом для сьогоdnішнього покоління українців, яке ще й тепер живе лише трохи в інших умовах щодо національної мови та культури, як це було у XIX столітті!

Заборона прочитати вірш Т. Шевченка в його рідних Моринцях на день народження поета, щоденний наступ у ВР України п’ятої колони на українську мову, на Конституцію, в якій ця мова задекларована державною та яку провокативно і безкарно порушують, є свідченням того, що ідеї Шевченка і Лисенка навіть у XXI столітті дуже актуальні. У XIX ст. українці змушені були боротися всіма способами і можливостями за своє існування. Вони мали територію, що була окупована окупантом, який забороняв усе українське. Сьогодні окупація офіційно зникла, але окупанти залишились, а у щоденній боротьбі проти окупантів можуть допомогти саме оті два українські генії – Т. Шевченко та М. Лисенко.

CANADA-UKRAINE PARLIAMENTARY PROGRAM
and
CHAIR OF UKRAINIAN STUDIES FOUNDATION

заслуговує на Вашу всебічну підтримку

620 Spadina Ave., Toronto, Ont. M5S 2H4

Tel.: 416-234-9111 www.katedra.org

У 15-ту річницю смерті
дорогої стрийни

**бл. п.
Теодозії
Підзameцької,**

яка упокоїлася
14 травня 1998 року, та у 46-ту річницю смерті дорогого стрийка

**бл. п.
Володимира Підзameцького,**

який упокоївся 2 травня 1967 року, як нев'янучий вінок на їх могили
складаємо пожертву на пресовий фонд "Нового Шляху".
Пам'ять про покійних назавжди залишиться у наших серцях.

*Племінник Кароль Підзameцький
з родиною*

Ділимося сумною вісткою з українською
громадою, що 5 квітня 2013 р. відійшла
у Вічність

**бл. п.
Соня Гальчук**

С. Гальчук народилася 1 травня 1926 р. в Коломиї, Україна.
Похоронні відправи відбулися у похоронному заведенні Кардинал у
Торонто, а відтак у церкві Св. Миколая.
Похована на цвинтарі в Бурлінгтоні.

С. Гальчук була членкою ОУК, завжди переживала за долю України.
У смутку залишила чоловіка Ярослава, доньок – Рому з родиною
і Христю з родиною, онуків – Марка з родиною, Тома з родиною,
друзів і приятелів у Канаді й Америці.

У пам'ять покійної прохання скласти пожертви на Шевченківську
Фундацію або на Фонд "Дітям Чорнобиля".
Вічна їй пам'ять!

A tradition of care

FUNERAL HOMES LTD.
Established 1925

*Honouring Lives,
Comforting Loss*

Scan the QR
code to visit
our website

Bathurst Chapel

T 416.603.1444 | F 416.603.1963
366 Bathurst Street
Toronto, Ontario M5T 2S6

Annette Chapel

T 416.762.8141 | F 416.762.7016
92 Annette Street
Toronto, Ontario M6P 1N6

Bereavement Centre

T 416.762.3478 | F 416.762.3584
86 Annette Street
Toronto, Ontario M6P 1N6

www.cardinalfuneralhomes.com

Українське Радіо
ПІСНЯ УКРАЇНИ
CJMR 1320 AM,
Торонто, Канада
Слухайте:

від понеділка до п'ятниці –
7:30 - 8:00 вечора
на хвилях 1320 AM

Керівник і ведуча - Оксана Соколик

SONG OF UKRAINE

Radio Program,
CJMR 1320 AM, Toronto, Canada.
www.cjmr1320.ca
Monday to Friday, 7:30 PM - 8:00 PM
Oksana Sokolyk, Host

Tel: (416) 536 - 4262

E-mail: songofukraine@yahoo.ca
Address:

Song of Ukraine Radio Program
593 Oxford Street, Toronto,
Ontario, M8Y 1E6

Новини з України * Події у діаспорі *
Інтерв'ю * Пісні на замовлення

Aluminum & Roofing
Founded 1983

- покриття різних дахів
- інсталяція алюмінієвих
дверей, обшивка (siding)
- бетонні роботи
- шліфування
- виготовлення вікон

Телефонуйте:
Богдан 416-622-1018
Cel. 416-505-2335
22 Dewitt Rd.
Toronto, Ont. M9B 3E1

**дрібні
оголошення
з ВЕЛИКИМ
резонансом**
тел. 416 960-3424

